

Bruksela, dnia 30.7.2019 r.
COM(2019) 358 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

Roczne sprawozdanie na temat bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w Unii Europejskiej za 2017 r.

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	2
2. Podstawa prawna.....	3
3. Metodyka oraz informacje otrzymywane od państw członkowskich.....	4
4. Sektor wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w unii europejskiej.....	5
4.1 Instalacje i wydobycie	5
4.2 Inspekcje, dochodzenia, działania związane z egzekwowaniem przepisów na obszarach morskich oraz ramy regulacyjne	8
5. Dane dotyczące incydentów i poziomu bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich	10
6. Wnioski	13

1. WPROWADZENIE

Niniejszy dokument to drugie sprawozdanie Komisji Europejskiej na temat bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w Unii Europejskiej (UE). Pierwsze sprawozdanie dotyczyło bezpieczeństwa w 2016 r. i zostało wydane w sierpniu 2018 r.

Podstawą prawną niniejszego sprawozdania jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE¹ z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE („dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich”). Celem tego prawodawstwa jest osiągnięcie wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, z korzyścią dla: pracowników; środowiska; platform i sprzętu do działalności na obszarach morskich; oraz aktywności gospodarczych, takich jak rybołówstwo i turystyka. Przepisy dyrektywy wdrożone przez państwa członkowskie pomogą: (i) uniknąć poważnych awarii; (ii) ograniczyć liczbę incydentów; oraz (iii) osiągnąć skuteczność działań następczych mających na celu łagodzenie następstw awarii i incydentów.

Podobnie jak w przypadku sprawozdania za 2016 r. celem niniejszego rocznego sprawozdania jest: (i) udostępnienie danych dotyczących liczby oraz rodzaju instalacji w UE; oraz (ii) udostępnienie informacji o incydentach i poziomie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich. W nadchodzących latach, gdy dostępne będą dodatkowe sprawozdania, szereg kolejnych rocznych sprawozdań posłuży jako zapis poziomu bezpieczeństwa działalności państw członkowskich związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.

Niniejsze sprawozdanie opiera się na rocznych sprawozdaniach i danych przekazywanych przez państwa członkowskie zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich. Komisja otrzymała dane z Bułgarii, Chorwacji, Cypru, Danii, Grecji, Hiszpanii, Irlandii, Niderlandów, Niemiec, Polski, Rumunii, Włoch i Zjednoczonego Królestwa. Większość instalacji zlokalizowana jest na Morzu Północnym i na Oceanie Atlantyckim (378 instalacji), natomiast na Morzu Śródziemnym znajduje się 166 instalacji, na Morzu Czarnym – 8, a na Morzu Bałtyckim – 2.

W 2017 r. właściwe organy państw członkowskich regularnie prowadziły inspekcje instalacji morskich na obszarach podlegających ich jurysdykcji. W następstwie pewnych incydentów trzy państwa członkowskie (Zjednoczone Królestwo, Dania i Niderlandy) przeprowadziły w okresie sprawozdawczym dochodzenia. Zjednoczone Królestwo przeprowadziło 16 dochodzeń ze względu na kwestie bezpieczeństwa i ochrony środowiska oraz 2 ze względu na poważne awarie. Jedno z dochodzeń Zjednoczonego Królestwa wszczętych ze względu na poważną awarię wciąż toczyło się

¹ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 66.

w okresie składania sprawozdania. Dania i Niderlandy przeprowadziły po 1 dochodzeniu ze względu na poważną awarię.

Dane przekazane przez państwa członkowskie, w szczególności jeżeli chodzi o liczbę i dotkliwość zgłoszonych awarii w odniesieniu do liczby instalacji, pokazują, że w 2017 r. europejski morski sektor wydobywczy również wykazał wysoki poziom bezpieczeństwa.

2. PODSTAWA PRAWNA

Zgodnie z art. 25 dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich Komisja jest zobowiązana do publikowania rocznych sprawozdań na temat bezpieczeństwa i wpływu na środowisko działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie. Do 1 czerwca każdego roku państwa członkowskie muszą przekazywać Komisji roczne sprawozdanie zawierające informacje określone w załączniku IX (pkt 3) do dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich.

Roczne sprawozdania, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie na podstawie art. 25, muszą zawierać co najmniej następujące informacje:

- a) liczba, wiek i lokalizacja instalacji;
- b) liczba i rodzaj przeprowadzonych inspekcji i dochodzeń, a także wszelkich podjętych działań związanych z egzekwowaniem przepisów lub kar;
- c) dane dotyczące incydentów, zgodnie ze wspólnym systemem składania sprawozdań określonym w art. 23;
- d) każda istotna zmiana ram regulacyjnych dotyczących obszarów morskich;
- e) wyniki działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.

Termin publikacji wymaganych informacji przez państwa członkowskie upływa 1 czerwca roku następującego po okresie sprawozdawczym (np. 1 czerwca 2018 r. za rok 2017).

Państwa członkowskie muszą składać sprawozdania we wspólnym formacie określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. W rozporządzeniu wykonawczym określono wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich. Ustanowiono w nim również wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń². W wytycznych Komisji³ z dnia 25 listopada 2015 r. podane zostały dalsze informacje dotyczące

² Dz.U. L 302 z 22.10.2014, s. 2.

³https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf

rozporządzenia wykonawczego oraz wyjaśniony został sposób, w jak należy stosować format sprawozdań.

3. METODYKA ORAZ INFORMACJE OTRZYMYWANE OD PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zgodnie z załącznikiem IX (punkt 3) do dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich państwa członkowskie są zobowiązane do przekazywania jasno określonych informacji dotyczących incydentów w ich sektorze wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, z zastosowaniem formularzy określonych w rozporządzeniu wykonawczym nr 1112/2014. Przekazane dane muszą obejmować informacje na temat instalacji związanych ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w obrębie UE, takie jak liczba, rodzaj, lokalizacja i wiek. W sprawozdaniach państw członkowskich należy również podać liczbę: (i) inspekcji, dochodzeń i działań związanych z egzekwowaniem przepisów na obszarach morskich; (ii) incydentów według kategorii; oraz (iii) obrażeń.

Oprócz danych dotyczących poszczególnych państw członkowskich Komisja oceniła poziom bezpieczeństwa regionów morskich. Komisja dokonała tej oceny również w sprawozdaniu za 2016 r. W tym celu Komisja uznaje: (i) Danię, Francję, Irlandię, Niderlandy, Niemcy i Zjednoczone Królestwo za grupę Morza Północnego i Atlantyku; (ii) Chorwację, Cypr, Grecję, Hiszpanię, Malte i Włochy za grupę Morza Śródziemnego; (iii) Bułgarię i Rumunię za grupę Morza Czarnego; oraz (iv) Łotwę i Polskę za grupę Morza Bałtyckiego.

Na potrzeby rocznego sprawozdania za 2017 r. Komisja wykorzystała informacje otrzymane od Bułgarii, Chorwacji, Cypru, Danii, Grecji, Hiszpanii, Irlandii, Niderlandów, Niemiec, Polski, Rumunii, Włoch i Zjednoczonego Królestwa. Inne państwa członkowskie nie były aktywne w sektorze wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich lub nie przekazały informacji istotnych dla niniejszego sprawozdania.

Z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa wszystkie państwa członkowskie prowadzące działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich przekazały pełne dane na temat wszystkich swoich instalacji. Zjednoczone Królestwo ograniczyło części swojego sprawozdania do instalacji, w odniesieniu do których regulacyjnemu przeglądowi poddano ich dokumentację dotyczącą oceny ryzyka (art. 42 ust. 2 dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich). Oznacza to, że otrzymane od Zjednoczonego Królestwa informacje na temat dochodzeń, działań związanych z egzekwowaniem przepisów, danych dotyczących incydentów i wyników działalności na obszarach morskich w zakresie bezpieczeństwa ograniczają się do 139 instalacji (z całkowitej liczby 188 instalacji działających w 2017 r. na szelfie kontynentalnym Zjednoczonego Królestwa).

4. SEKTOR WYDOBYCIA ROPY NAFTOWEJ I GAZU ZIEMNEGO NA OBSZARACH MORSKICH W UNII EUROPEJSKIEJ

4.1 Instalacje i wydobywanie

Zdecydowana większość instalacji morskich⁴ na wodach UE jest zlokalizowana na Morzu Północnym, dokładnie w wyłącznych strefach ekonomicznych Zjednoczonego Królestwa i Niderlandów (odpowiednio około 34 % i 28 % instalacji morskich na wodach UE). Jeżeli chodzi o Morze Śródziemne, najbardziej aktywnym państwem członkowskim są Włochy (25 % wszystkich instalacji na wodach UE), a w dalszej kolejności Chorwacja. W rejonie Morza Czarnego Rumunia ma silną obecność w branży wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, a Bułgaria rozpoczęła działania poszukiwawcze węglowodorów na obszarach morskich, ale jej produkcja jest bardzo ograniczona. Według sprawozdań otrzymanych od państw członkowskich leżących nad Morzem Bałtyckim w tym rejonie jedynie Polska dysponuje instalacjami na obszarach morskich (zob. tabela 1). W sumie w 2017 r. zgłoszono 554 instalacji wydobywczych i innych niż wydobywcze na wodach UE, co oznacza spadek o 5 % (32 instalacje mniej) w porównaniu z danymi zgłoszonymi za 2016 r.

Tabela 1: Instalacje stałe: „rodzaj instalacji” według regionów i państw członkowskich

Region/Państwo	Rodzaj instalacji					Łączna zmiana od 2016 r.
	FMI	NUI	FNP	FPI	Łącznie	
Morze Bałtyckie	1	1	0	0	2	0
Polska	1	1	0	0	2	0
Morze Czarne	7	1	0	0	8	-1
Bułgaria	0	1	0	0	1	0
Rumunia	7	0	0	0	7	-1
Morze Śródziemne	16	147	0	3	166	+1
Grecja	1	1	0	0	2	0
Włochy	12	126	0	3	141	+1
Hiszpania	1	2	0	0	3	0
Chorwacja	2	18	0	0	20	0
Morze Północne i Ocean Atlantycki	143	212	1	22	378	-32
Zjednoczone Królestwo	80	86	1	21	188	-37

⁴ W analizie w sekcji 4.1 nie uwzględniono morskich ruchomych platform wiertniczych.

	Irlandia	0	1	0	1	2	0
	Dania	10	20	0	0	30	+1
	Niderlandy	51	105	0	0	156	+4
	Niemcy	2	0	0	0	2	0
Łącznie		167	361	1	25	554	-32

(*) FMI — stała instalacja załogowa; FNP — instalacja stała inna niż wydobywcza; FPI — pływająca instalacja wydobywcza; NUI — (standardowo) bezzałogowa instalacja

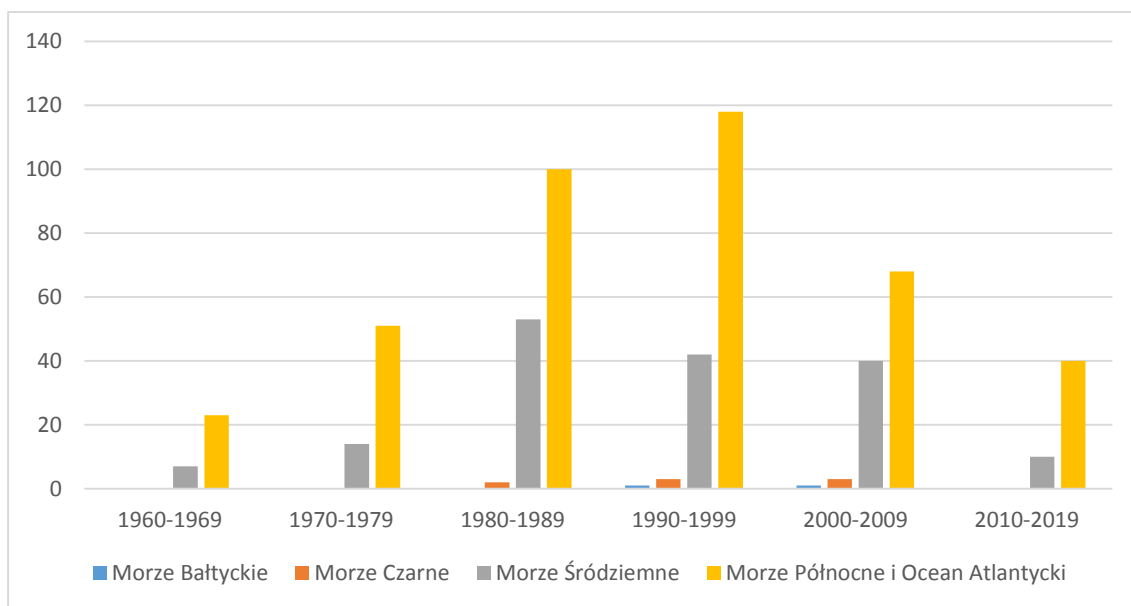
W 2017 r. zgłoszono likwidację 6 instalacji na wodach UE: 5 w Zjednoczonym Królestwie i 1 we Włoszech. W tym samym roku zgłoszono uruchomienie 2 nowych instalacji stałych: 1 w Zjednoczonym Królestwie i 1 w Niderlandach. W wyniku ruchu pływających instalacji wydobywczych zgłoszono 1 dodatkową instalację. Zmiany w metodach sprawozdawczych niektórych państw członkowskich również przyczyniły się do zmiany liczby zgłoszonych instalacji w porównaniu z 2016 r.

Ponad połowę instalacji morskich na wodach UE uruchomiono w latach 1980–2000. Od 2010 r. nastąpił znaczny spadek liczby nowo wybudowanych instalacji wydobywczych w rejonie Morza Północnego i Oceanu Atlantyckiego oraz na Morzu Śródziemnym (tabela 2 i wykres 1).

Tabela 2: Liczba instalacji obecnych na wodach UE według dekady rozpoczęcia działania i regionów ()*

Dekada rozpoczęcia działania	REGION				
	Morze Bałtyckie	Morze Czarne	Morze Śródziemne	Morze Północne i Ocean Atlantycki	Łącznie
Brak dostępnych danych				6	6
1960–1969	0	0	7	21	28
1970–1979	0	0	14	40	54
1980–1989	0	2	53	82	137
1990–1999	1	3	42	118	164
2000–2009	1	3	40	69	113
2010–2019	0	0	10	42	52
Łącznie	2	8	166	378	554

(*) W porównaniu z danymi zgłoszonymi w 2016 r. dane dotyczące roku rozpoczęcia działania instalacji były bardziej kompletne w sprawozdaniach państw członkowskich za 2017 r. W związku z tym występują pewne rozbieżności między odpowiadającymi sobie danymi z tych dwóch lat sprawozdawczych.

Wykres 1: Nowe instalacje stałe według dekad i regionów

Największa część (około 94 %) krajowego wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego w UE przypada na rejon Morza Północnego i Oceanu Atlantyckiego (tabela 3). Zdecydowanie największy udział w wydobyciu ropy naftowej i gazu ziemnego ma Zjednoczone Królestwo, a w dalszej kolejności Niderlandy i Dania. Włochy i Chorwacja są aktywnymi producentami na Morzu Śródziemnym, a jeżeli chodzi o Morze Czarne, to obecnie jedynie Rumunia wydobywa znaczące ilości ropy naftowej i gazu ziemnego.

Tabela 3: Wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w UE w kilotonach ekwiwalentu ropy naftowej (ktoe)

Region/Państwo	Łączne wydobycie w 2017 r. w ktoe	% łącznej ilości w UE	Zmiana w porównaniu z 2016 r. w ktoe	Zmiana w porównaniu z 2016 r. w %
Morze Bałtyckie	229,92	0,20 %	107,01	46,5
Polska	229,92	0,20 %	107,01	46,5
Morze Czarne	1 509,27	1,34 %	-49,62	-3,3
Bułgaria	44,08	0,04 %	-17,7	-40,2
Rumunia	1 465,19	1,30 %	-31,92	-2,2
Morze Śródziemne	4 692,36	4,15 %	-770,04	-16,4
Chorwacja	691,20	0,61 %	-176,69	-25,6

	Grecja	146,16	0,13 %	-34,35	-23,5
	Włochy	3 731,00	3,30 %	-486	-13,0
	Hiszpania	124,00	0,11 %	-73	-58,9
Morze Północne i Ocean Atlantycki		106 620,27	94,31 %	-2 312,18	-2,2
	Dania	11 393,00	10,08 %	52	0,5
	Niemcy	1 070,00	0,95 %	31,91	3,0
	Irlandia	227,40	0,20 %	96,52	42,4
	Niderlandy	12 986,00	11,49 %	-867	-6,7
	Zjednoczone Królestwo	80 943,88	71,60 %	-1 625,6	-2,0
Łącznie		113 051,83	100,00 %	-3 024,82	-2,7

4.2 Inspekcje, dochodzenia, działania związane z egzekwowaniem przepisów na obszarach morskich oraz ramy regulacyjne⁵

Właściwe organy państw członkowskich regularnie przeprowadzały inspekcje instalacji morskich na obszarach swoich jurysdykcji. W tabeli 4 przedstawiono liczbę inspekcji instalacji morskich przeprowadzonych w roku sprawozdawczym. Zazwyczaj liczba inspekcji wzrasta wraz z liczbą instalacji. W szczególności właściwe organy Niemiec i Włoch przeprowadziły relatywnie dużo inspekcji w stosunku do liczby instalacji w porównaniu z innymi państwami członkowskimi.

Otrzymane dane dotyczące inspekcji są dość podobne do danych zgłoszonych w 2016 r. Łącznie w 2017 r. przeprowadzono mniej inspekcji (630) w porównaniu z rokiem 2016 (735). Przeznaczono jednak więcej osobodni (2 083 osobodni w 2017 r. w porównaniu z 1 913 osobodniami w 2016 r.). Tabela 4 zawiera dwie dodatkowe kolumny, w których przedstawiono stosunek osobodni do instalacji objętych inspekcją oraz stosunek instalacji objętych inspekcją do łącznej liczby instalacji dla każdego państwa członkowskiego. Rumunia, podobnie jak w 2016 r., nie zgłosiła żadnych inspekcji przeprowadzonych w 2017 r.

Tabela 4: Liczba inspekcji na obszarach morskich według regionów i państw członkowskich w 2017 r. ()(**)*

Region/Państwo	Inspekcje	Osobodnie spędzone na instalacji	Liczba instalacji objętych inspekcją	Osobodnie na instalację objętą inspekcją	Instalacje objęte inspekcją jako odsetek
-----------------------	------------------	---	---	---	---

⁵ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 78.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich właściwy organ jest odpowiedzialny za: nadzór nad przestrzeganiem przez operatorów i właścicieli tej dyrektywy, w tym inspekcje, dochodzenia i działania związane z egzekwowaniem przepisów.

		(z wyłączenie m czasu podróży)			łącznej liczby instalacji	
Morze Bałtyckie		2	7	2	3,50	67 %
	Polska	2	7	2	3,50	67 %
Morze Czarne		1	0	1	0,00	11 %
	Bułgaria	1	0	1	0,00	100 %
	Rumunia	0	0	0	0,00	0
Morze Śródziemne		304	378	96	3,94	56 %
	Chorwacja	12	2	6	0,33	30 %
	Cypr	2	9	1	9,00	50 %
	Grecja	0	0	0	-	-
	Włochy	289	366	88	4,16	61 %
	Hiszpania	1	1	1	1,00	33 %
Morze Północne i Ocean Atlantycki		323	1 698	225	7,55	56 %
	Dania	18	62	15	4,13	41 %
	Niemcy	10	10	2	5,00	100 %
	Irlandia	3	32	2	16,00	67 %
	Niderlandy	60	41	49	0,84	30 %
	Zjednoczone Królestwo	232	1 553	157	9,89	80 %
Łącznie		630	2 083	324	6,43	56 %

(*) Znormalizowane wartości uwzględniają łączną liczbę instalacji (tj. stałych i ruchomych) działających w danej jurysdykcji. Liczby dla poszczególnych regionów / łączne wartości uwzględniają fakt, że cztery instalacje ruchome zostały uznane za działające w więcej niż jednej jurysdykcji (rejon Morza Północnego) w 2017 r.

(**) W tabeli uwzględniono informacje od państw członkowskich z co najmniej jedną instalacją morską w ich jurysdykcjach w 2017 r.

W art. 18 dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich właściwym organom państw członkowskich przyznano określone prawa i uprawnienia dotyczące działalności i instalacji na obszarach podlegających ich jurysdykcji. Obejmują one prawo do zakazywania eksploatacji oraz prawo do wymagania zastosowania środków zapewniających zgodność z ogólnymi zasadami zarządzania ryzykiem i gwarantujących bezpieczną działalność. Państwa członkowskie w rejonie Morza Północnego i Oceanu Atlantyckiego ośmiokrotnie zastosowały tego rodzaju działania związane z egzekwowaniem przepisów w roku sprawozdawczym 2017.

Trzy państwa członkowskie przeprowadziły dochodzenia w okresie sprawozdawczym: Zjednoczone Królestwo, Dania i Niderlandy. Zjednoczone Królestwo przeprowadziło 16 dochodzeń ze względu na kwestie bezpieczeństwa i ochrony środowiska oraz 2 ze względu na poważne awarie. Jedno z dochodzeń Zjednoczonego Królestwa wszczętych ze względu na poważną awarię wciąż było w toku w okresie składania sprawozdania. Dania i Niderlandy przeprowadziły po 1 dochodzeniu ze względu na poważną awarię. Łączna liczba dochodzeń przeprowadzonych w 2017 r. (20) jest porównywalna z liczbą dochodzeń w roku 2016 (23).

W 2017 r. Zjednoczone Królestwo podjęło 45 działań związanych z egzekwowaniem przepisów, głównie w formie wezwań do wprowadzenia usprawnień, względem 139 instalacji objętych tą częścią sprawozdania (spośród łącznie 188 instalacji). Niderlandy podjęły 2 działania związane z egzekwowaniem przepisów (grzywny administracyjne). Łączna liczba działań związanych z egzekwowaniem przepisów podjętych w 2017 r. (47) jest zatem zdecydowanie większa niż w roku 2016 (10).

5. DANE DOTYCZĄCE INCYDENTÓW I POZIOMU BEZPIECZEŃSTWA DZIAŁALNOŚCI NA OBSZARACH MORSKICH

Spośród państw członkowskich prowadzących działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich Zjednoczone Królestwo, Niderlandy, Dania, Niemcy i Bułgaria zgłosiły następujące incydenty (zgodnie z załącznikiem IX do dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich).

- W 2017 r. w Zjednoczonym Królestwie miało miejsce 30 zdarzeń objętych obowiązkiem sprawozdawczym, w tym dwie poważne awarie. Dochodzenie dotyczące jednej z tych poważnych awarii wciąż było w toku na dzień złożenia sprawozdania, dlatego jego szczegóły nie zostały uwzględnione w niniejszym rocznym sprawozdaniu. Głównymi przyczynami poważnej awarii, w sprawie której dochodzenie już zakończono na dzień złożenia sprawozdania, były błąd ludzki i przyczyny operacyjne w powiązaniu z nieodpowiednimi instrukcjami/procedurami. Sprawozdanie Zjednoczonego Królestwa obejmuje 139 instalacji (z całkowitej liczby 188 instalacji).
- W Niderlandach miało miejsce 13 zdarzeń objętych obowiązkiem sprawozdawczym, w tym jedna poważna awaria. Nie wskazano przyczyn poważnej awarii, ponieważ dochodzenie, które jej dotyczy, wciąż było w toku na dzień złożenia sprawozdania.
- W Danii miało miejsce 14 zdarzeń objętych obowiązkiem sprawozdawczym, w tym jedna poważna awaria. Nie wskazano przyczyn poważnej awarii, ponieważ dochodzenie, które jej dotyczy, wciąż było w toku na dzień złożenia sprawozdania.
- W Bułgarii miało miejsce 1 zdarzenie objęte obowiązkiem sprawozdawczym i nie wystąpiły żadne poważne awarie.

- W Niemczech miało miejsce 1 zdarzenie objęte obowiązkiem sprawozdawczym i nie wystąpiły żadne poważne awarie.

Liczba poważnych awarii obejmuje incydenty mogące faktycznie doprowadzić do śmierci lub ciężkich uszkodzeń ciała, nawet jeśli nie spowodowały takich skutków.

Spośród zdarzeń objętych obowiązkiem sprawozdawczym większość (79,7 % wszystkich zdarzeń) należy do kategorii nieplanowanych wycieków, 13,6 % zdarzeń dotyczyło utraty kontroli nad odwiertem (wypływ / uruchomienie zaworu rozdzielczego), 1,7 % – awarii elementów kluczowych dla bezpieczeństwa i środowiska, a 5,1 % – kolizji statków z instalacją. Żaden incydent nie wymagał ewakuacji personelu.

Tabela 5: Incydenty według kategorii (załącznik IX do dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich, poziom UE)

Kategorie wymienione w załączniku IX	Liczba zdarzeń	Odsetek zdarzeń w kategorii	Odsetek łącznej liczby zdarzeń	Liczba zdarzeń (w 2016 r.)
a) Nieplanowane wycieki – łącznie	47	100,0 %	79,7 %	25
Wycieki ropy naftowej / gazu ziemnego, które uległy zapłonowi – pożary	1	2,1 %	1,7 %	0
Wycieki ropy naftowej / gazu ziemnego, które uległy zapłonowi – wybuchy	0	0,0 %	0,0 %	0
Wycieki gazu ziemnego, które nie uległy zapłonowi	31	66,0 %	52,5 %	13
Wycieki ropy naftowej, które nie uległy zapłonowi	13	27,7 %	22,0 %	7
Wycieki substancji niebezpiecznych	2	4,3 %	3,4 %	5
b) Utrata kontroli nad odwiertem – łącznie	8	100,0 %	13,6 %	11
Wypływy	0	0,0 %	0,0 %	0
Wypływ / uruchomienie zaworu rozdzielczego	6	75,0 %	10,2 %	11
Awaria bariery chroniącej odwiert	2	25,0 %	3,4 %	0
c) Awarie elementów kluczowych dla bezpieczeństwa i środowiska	1	100,0 %	1,7 %	3
d) Utrata integralności konstrukcyjnej – łącznie	0	-	0,0 %	2

Utrata integralności konstrukcyjnej	0	-	0,0 %	0
Utrata stabilności/wyporności	0	-	0,0 %	1
Utrata możliwości utrzymywania stałego położenia	0	-	0,0 %	1
e) Kolizje statków z instalacją	3	100,0 %	5,1 %	0
f) Wypadki helikopterów	0	-	0,0 %	0
g) Wypadki śmiertelne (*)	0	-	0,0 %	0
h) Poważne obrażenia doznane przez 5 lub więcej osób w jednym wypadku (*)	0	-	0,0 %	0
i) Ewakuacja personelu	0	-	0,0 %	1
j) Incydenty środowiskowe (**)	0	-	0,0 %	0
ŁĄCZNIE	59	100,0 %	100,0 %	42

(*) *Tylko wtedy, gdy są związane z poważną awarią*

(**) *Według sprawozdań państw członkowskich poważnych awarii nie uznano za incydenty środowiskowe.*

Łączna liczba zgłoszonych incydentów wzrosła w UE z 42 w 2016 r. do 59 w 2017 r., przede wszystkim z powodu większej liczby nieplanowanych wycieków. Z kolei liczba incydentów związanych z utratą kontroli nad odwiertem zmalała z 11 w 2016 r. do 8 w 2017 r., a liczba awarii elementów kluczowych dla bezpieczeństwa i środowiska – z 3 do 1 w tym samym okresie. W 2017 r. nie zgłoszono żadnych przypadków utraty integralności konstrukcyjnej, natomiast w 2016 r. zgłoszono 2 tego rodzaju awarie. Ponadto w 2017 r. nie zgłoszono żadnej ewakuacji personelu, natomiast w 2016 r. miała miejsce jedna taka ewakuacja.

W 2017 r. zgłoszono 3 kolizje statków i 2 awarie bariery chroniącej odwiert, natomiast w 2016 r. nie zgłoszono żadnej kolizji i żadnej awarii bariery chroniącej odwiert. W 2017 r. 4 incydenty zostały sklasyfikowane jako poważne awarie⁶, ponieważ mogły potencjalnie doprowadzić do śmierci lub

⁶ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 73:

Art. 2 pkt 1: „poważna awaria”, w odniesieniu do instalacji lub połączonej infrastruktury, oznacza:

- a) wybuch, pożar, utratę kontroli nad odwiertem lub wyciek ropy naftowej, gazu ziemnego lub substancji niebezpiecznych, powodujące lub mogące potencjalnie spowodować śmiertelne lub ciężkie uszkodzenia ciała;
- b) zdarzenie prowadzące do poważnego uszkodzenia instalacji lub połączonej infrastruktury, powodujące lub mogące potencjalnie spowodować śmiertelne lub ciężkie uszkodzenia ciała;
- c) każde inne zdarzenie prowadzące do śmierci lub ciężkich uszkodzeń ciała co najmniej pięciu osób, które znajdowały się na instalacji na obszarach morskich stanowiącej źródło zagrożenia lub które uczestniczyły w działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, w powiązaniu z instalacją lub połączoną infrastrukturą; lub
- d) każdy poważny incydent środowiskowy wynikający ze zdarzeń, o których mowa w lit. a), b) i c).

Do celów ustalenia, czy zdarzenie stanowi poważną awarię w rozumieniu lit. a), b) lub d), instalację, która jest standardowo bezzałogowa, traktuje się tak, jak gdyby była instalacją załogową.

ciężkich uszkodzeń ciała. Właściwe organy wciąż badają te przypadki. Dla porównania w 2016 r. zgłoszono dwie poważne awarie.

6. WNIOSKI

W 2017 r. odnotowano nieznaczny spadek zarówno liczby instalacji, jak i poziomu łącznego wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego w porównaniu z rokiem 2016 (liczba instalacji zmalała z 586 do 554, podczas gdy łączne wydobycie zmniejszyło się o 2,7 %). Liczba przeprowadzonych inspekcji i dochodzeń nie uległa znacznej zmianie.

Komisja ocenia bezpieczeństwo unijnej działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w oparciu o dane przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego dotyczącego sprawozdań. W związku z tym dokładność oceny Komisji zależy od informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

W 2017 r., podobnie jak w 2016 r., nie zgłoszono żadnych przypadków śmiertelnych. Ponadto Komisja docenia fakt, że w określonych kategoriach, takich jak utrata kontroli nad odwiertem, awaria elementów kluczowych dla bezpieczeństwa i środowiska oraz utrata integralności konstrukcyjnej, zmalała liczba incydentów. Odnotowuje ona liczbę poważnych awarii, nieplanowanych wycieków, kolizji statków z instalacją i awarii bariery chroniącej odwiert. Na podstawie powyższego można stwierdzić, że w 2017 r. europejski morski sektor wydobywczy wykazał wysoki poziom bezpieczeństwa.